

„A random az random, és kész”

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 33. szám, 2020. augusztus 14.

Berta Ádám: A kígyó feje. Cser Kiadó, Budapest, 2020, 304 oldal, 3695 Ft

A regény mintha a *Nem attól vizes a hal* nyelvjel-szemléletét csavarná a végletekig. Nincsenek fogódzók: minek tulajdonítsunk jelentőséget. A kihegyezett ceruzáknak, a golflabdáknak, a bíbor színnek, az álmoknak? Fontosak-e a szavak, amelyeket egy dömpert dübörgése nyel el, és még az sem hallja, aki kiejti őket? A jelenetek furcsa, pasztellesen nyomasztó, „lebegős látszatvilágban” (229.) játszódnak: kontextus híján értelmezhetetlen párbeszéd, kósza, következmény nélküli ötletek. Sanyi örökké elvéti a lényegét. Fogalma sincs róla, hogy barátja, Norbi bűnöző és hidegvérű gyilkos, és hogy mi takargatnivalója volt apjának, akinek raktárában zombikoponyák tárolására használatos ládákra bukkan - de épp azt az egyet nyitja ki, amelyik üres. Így tán a regény motívumoknak tűnő tárgyai, színei, (év)számai, elvontabb fogalmai sem többek belül üreges álszimbólumoknál.